

Szczecin, dnia 23 . 09. 2009 r.

Sygn. akt D/OSD/12/2009

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]
z dnia 23 września 2009 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]
w składzie:

Jolanta Styszyńska – Przewodnicząca OSD
Agnieszka Matwiejczuk – Sędzia OSD
Jerzy Rawski – Sędzia OSD(spr.)

w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego [REDAKTOWANE]

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2009 r. wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] z dnia 22 maja 2009 roku o wszczęcie dochodzenia wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] wpisanego na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

obwinionego o to, że :

- 1) będąc wyznaczonym pismem Dziekana [REDAKTOWANE] z dnia 17 czerwca 2008 r. pełnomocnikiem procesowym [REDAKTOWANE], działając z urzędu w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] przeciwko [REDAKTOWANE] prowadzonej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] I Wydział Cywilny – [REDAKTOWANE] nie zachował należytej staranności w jej reprezentowaniu nie kontaktując się [REDAKTOWANE] do chwili przekazania jej w październiku 2008 r., odpisu wyroku Sądu I instancji z uzasadnieniem, w szczególności nie poinformował jej o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu, jak również o tym, że będzie nieobecny na rozprawie w dniu 17 września 2008 r., nadto nie poinformował [REDAKTOWANE] o sporządzonym piśmie przygotowawczym z dnia 14 lipca 2008 r. -

t.j. o czyn z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art.3

ust.2 i w związku z art.64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami);

- 2) będąc wyznaczonym pismem Dziekana [REDAKTURA] z dnia 17 września 2008 r. pełnomocnikiem procesowym [REDAKTURA] działając z urzędu w sprawie z powództwa [REDAKTURA] przeciwko [REDAKTURA], prowadzonej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTURA] [REDAKTURA] po otrzymaniu w dniu 4.10.2008 r. z Sądu odpisu wydanego w tej sprawie wyroku z dnia 17 września 2008 r. z uzasadnieniem oddalającego powództwo, nie znajdując podstaw do wniesienia apelacji od tego wyroku, nie przedstawił [REDAKTURA] pisemnej opinii prawnej o niecelowości wnoszenia apelacji,

przez co naruszył przepis art. 28 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 3 ust. 2 i w związku z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami)

o r z e k a :

1. uznaje obwinionego radcę prawnego [REDAKTURA] winnym tego, że będąc wyznaczonym pismem [REDAKTURA] z dnia 17 czerwca 2008 r. pełnomocnikiem procesowym [REDAKTURA] działając z urzędu w sprawie z powództwa [REDAKTURA] prowadzonej przed Sądem Rejonowym [REDAKTURA] I Wydział Cywilny [REDAKTURA] nie zachował należytej staranności w jej reprezentowaniu nie kontaktując się [REDAKTURA] do chwili przekazania jej w październiku 2008 r., odpisu wyroku Sądu I instancji z uzasadnieniem, w szczególności nie poinformował jej o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu, jak również o tym, że będzie nieobecny na rozprawie w dniu 17 września 2008 r., nadto nie poinformował [REDAKTURA] sporządzonym piśmie przygotowawczym z dnia 14 lipca 2008 r. t.j. o czyn z art.6 ust.1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 3 ust.2 i w związku z art.64 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami);

i za czyn ten na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3a ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami) wymierza karę pieniężną w wysokości 1700 zł (słownie: jeden tysiąc siedemset złotych) ;

2. uznaje obwinionego radcę prawnego winnym tego, że będąc wyznaczonym pismem Dziekana OIRP [REDAKTURA] z dnia 17 września 2008 r. pełnomocnikiem procesowym [REDAKTURA] działając z urzędu w sprawie z powództwa [REDAKTURA] przeciwko [REDAKTURA] [REDAKTURA] prowadzonej przed Sądem Rejonowym [REDAKTURA] [REDAKTURA] po otrzymaniu w dniu 4.10.2008 r. z Sądu odpisu wydanego w tej sprawie wyroku z dnia

17 września 2008 r. z uzasadnieniem, oddalającego powództwo, nie znajdując podstaw do wniesienia apelacji od tego wyroku, nie przedstawił [REDAKTOR] pisemnej opinii prawnej o niecelowości wnoszenia apelacji - naruszył w ten sposób przepis art. 28 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 3 ust. 2 i w związku z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami)

i za czyn ten na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami) wymierza karę upomnienia ;

3. kosztami postępowania w kwocie 1416, 60 zł na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] - Sąd obciąża radcę prawnego [REDAKTOR] na podstawie art. 70⁶ ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami).

Uzasadnienie

W dniu 21 października 2008 r. wpłynęła skarga [REDAKTOR] (k.2) na postępowanie radcy prawnego [REDAKTOR] wyznaczonego na pełnomocnika z urzędu w sprawie o sygn. akt [REDAKTOR], toczącej się w Sądzie Rejonowym [REDAKTOR]. Skarżąca zarzuciła radcy prawnemu, że źle ją reprezentował w toku postępowania sądowego, nie był obecny na rozprawie w dniu 17 września 2008 roku, na której była przesłuchiwana jako powódka, nie utrzymywał z nią żadnego kontaktu, a po zapadnięciu wyroku odmówił napisania apelacji do Sądu Okręgowego, motywując to brakiem możliwości zmiany wydanego wyroku. Ponadto poinformował skarżącą, że może przyjąć tę sprawę do prowadzenia, ale prywatnie czyli za odpłatnością.

Radca prawny [REDAKTOR] w wyjaśnieniu z dnia 15 grudnia 2008 r. (k.5) zaprzeczył, jakoby źle reprezentował skarżącą w postępowaniu sądowym, wyjaśnił, że próbował się skontaktować z panią [REDAKTOR] telefonicznie, ale było to bezskuteczne, bo nie odbierała telefonu. Ponadto poinformował, że spotkał się z panią [REDAKTOR] po wydaniu wyroku przez sąd I instancji i w obszernej rozmowie szczegółowo wyjaśnił, że odwołanie od wyroku nie rokuje żadnych szans na jego zmianę; wówczas przekazał jej uzasadnienie wyroku. Radca prawny [REDAKTOR] kategorycznie zaprzeczył, jakoby proponował dalsze prowadzenie sprawy „prywatnie za odpłatnością”, na co może powołać jako świadków pracowników biura, obecnych przy tej rozmowie. Na zakończenie wyjaśnienia radca prawny [REDAKTOR] stwierdził, iż pierwszy raz postawiono mu zarzut braku solidności zawodowej, oparty na kłamliwych przesłankach i zmyślonych twierdzeniach.

Dowód: 1/ skarga p. [REDAKTOR]
2/ wyjaśnienia obwinionego [REDAKTOR] - pismo z dn. 15.12.2008r.

Podczas przesłuchania w dniu 8 kwietnia 2009 r. przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego [REDAKTOR] (k. 38-42) obwiniony radca prawny [REDAKTOR]

nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i złożył obszerne wyjaśnienia. W sprawie, w której wyznaczono go na pełnomocnika z urzędu, powódka jako najemca dochodziła zapłaty za poniesione koszty wymiany okien i drzwi od wynajmującego - Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej. Mieszkanie powódki była zakwalifikowane do wymiany okien, ale bez określenia terminu, kiedy miałyby to nastąpić. Radca prawny wstąpił do sprawy jako pełnomocnik powódki w lipcu 2008r. dysponując tylko adresem zamieszkania skarżącej, nie znając numeru telefonu. Po udaniu się do miejsca zamieszkania okazało się, że nikogo nie zastał, zatem z aktami sprawy zapoznał się w sądzie. Swoje stanowisko radca prawny przekazał pisemnie sądowi podczas rozprawy w dn. 16.07.2008r., nie doręczył posiadanego egzemplarza pisma z dn. 14.07.2008r. powódce z powodu jej nieobecności. Na rozprawie we wrześniu 2008 roku radca prawny nie był obecny, gdyż sąd określił obecność jako nieobowiązkową, a radca prawny uznał, iż wszystkie istotne dla sprawy wyjaśnienia, twierdzenia i wnioski w sprawie już przekazał sądowi. Radca prawny nie miał kontaktu aż do czasu spotkania w jego kancelarii, kiedy przyszła odebrać kopię uzasadnienia wyroku. W bezpośredniej rozmowie radca prawny wyjaśnił istotę rozstrzygnięcia sprawy przez sąd, w podsumowaniu wyrażając opinię, iż nie widzi szansy na zmianę tego wyroku w drugiej instancji. Zapytał czy pomimo jego wątpliwości ma złożyć tę apelację od wyroku, ale Pani nie wyraziła swojego stanowiska w sprawie, wzięła uzasadnienie wyroku i wyszła z kancelarii. Świadcami tej rozmowy byli pracownicy kancelarii. Skoro Pani nie zleciła sporządzenia apelacji radca prawny uznał, iż nie jest ona zainteresowana dalszą kontynuacją sprawy.

Radca prawny dodał, że interesował się losami sprawy i dowiedział się później, iż powódka wniosła apelację, która jednak była oddalona przez sąd drugiej instancji. Dla sądu kluczowym argumentem dla rozstrzygnięcia sprawy był brak legitymacji czynnej dla powódki. W aktach sprawy była poruszona kwestia zarzutów Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego co do sposobu wymiany okien i rodzaju zastosowanych profili (brak podziału okien), co naruszało układ elewacji budynku.

Radca prawny kategorycznie oświadczył, iż z jego strony nie padła żadna propozycja prowadzenia tej sprawy za odpłatnością. Radca prawny tłumaczył skarżącej, iż w przypadku wniesienia apelacji poniesie ona dalsze koszty sądowe. Radca prawny wyjaśnił, iż na rozprawie w dniu 17.09.2008 nie mógł być obecny, gdyż wyjechał służbowo poza

Do protokołu przesłuchania radca prawny dołączył oświadczenie złożone przez z którego to oświadczenia wynika, iż był on świadkiem rozmowy, przeprowadzonej przez radcę prawnego. Podczas tej rozmowy radca prawny wyjaśniał kwestie związane z wydanym wyrokiem w sprawie, tłumacząc, iż jego zdaniem nie ma szans na zmianę tego wyroku w II instancji. podczas tejże rozmowy nie składała żadnych zarzutów ani zastrzeżeń co do sposobu prowadzenia sprawy przez radcę prawnego

Dowód: protokół przesłuchania obwinionego (k. 38-42).

W sprawie z powództwa skarżącej przeciwko w dn. 17.09.2008r. zapadł wyrok, w którym Sąd Rejonowy oddalił powództwo skarżącej, odstępując od

obciążenia jej kosztami procesu na rzecz [REDAKTOWANO] (k. 80-87). W uzasadnieniu Sąd stwierdził w szczególności, iż powództwo było bezzasadne.

Pomimo negatywnej ustnej opinii swojego pełnomocnika – skarżąca wniosła apelację od tego wyroku (k. 90 – 95), zarzucając pozbawienie przez Sąd możliwości obrony swoich praw ze względu na niewłaściwe wykonywanie obowiązków przez pełnomocnika z urzędu – obwinionego w niniejszej sprawie [REDAKTOWANO] oraz naruszenie prawa materialnego, ponieważ sąd błędnie interpretował obowiązki wynajmującego i najemcy. W związku z tym powódka – skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie na jej rzecz żądanej kwoty za wymianę stolarki, oraz zwrot kosztów procesu. [REDAKTOWANO] wyrokiem z dn. 17.12.2008r. oddalił apelację (k.99-111). Sąd uznał zarzuty podniesione w apelacji za bezzasadne, nie uznając za uzasadniony zarzut braku możliwości obrony swoich praw, ani zarzut wadliwej oceny wzajemnych obowiązków stron umowy najmu, gdyż zdaniem Sądu II instancji powódka nie miała prawa zgłaszać roszczeń z tytułu poniesionych nakładów do wynajmującego.

Dowód: 1/ wyrok [REDAKTOWANO] (k.80-87) ;
2/ wyrok [REDAKTOWANO] (k. 99 - 111).

Rzecznik Dyscyplinary przy Radzie Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDAKTOWANO] postanowieniem z dnia 21 maja 2009 r. częściowo umorzył dochodzenie, w części dotyczącej zarzutów :

- nie uczestniczenia w rozprawie w dn. 17.09.2008r.
- proponowania [REDAKTOWANO] dalszego prowadzenia sprawy - prywatnie , za odpłatnością.

Rozpatrując powyższe zarzuty Rzecznik Dyscyplinary uznał, iż brak jest podstaw do uznania, iż radca prawny dopuścił się naruszenia zasad etyki radcy prawnego w odniesieniu do tych zarzutów. To postanowienie uprawomocniło się wobec nie zaskarżenia przez żadną ze stron.

Po zapoznaniu się z całością materiału dowodowego, Okręgowy Sąd Dyscyplinary [REDAKTOWANO] ustalił , co następuje:

Dziekan OIRP [REDAKTOWANO] wyznaczył pismem z dn. 17 czerwca 2008 r. obwinionego radcę prawnego [REDAKTOWANO] pełnomocnikiem z urzędu [REDAKTOWANO] w sprawie z jej powództwa przeciwko [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANO]

Dowód: pismo Dziekana OIRP wyznaczające obwinionego pełnomocnikiem z urzędu [REDAKTOWANO] (k. 44).

Ta decyzja zobowiązywała wyznaczonego radcę prawnego do niezwłocznego powiadomienia reprezentowanej strony o podjęciu obrony jej interesów, do zbadania akt sprawy i do prowadzenia sprawy z dołożeniem najwyższej staranności.

W toku postępowania dyscyplinarnego ustalono, iż obwiniony radca prawny nie zawiadomił mandanta [REDAKTOWANO] o wyznaczeniu go pełnomocnikiem z urzędu i nie kontaktował się z

mandantką aż do października 2008r. , kiedy przekazał jej odpis wyroku sądu I instancji. W swoim wyjaśnieniu z dn. 15.12.2008r. obwiniony utrzymywał, że nie mógł się do mandantki dodzwonić, a ona sama nie kontaktowała się z nim w jego kancelarii. Natomiast w toku przesłuchania w dn. 08.04.2009 obwiniony twierdził, że nie miał numeru telefonu do niej, a poza tym miał krótki termin do napisania pisma procesowego w sprawie.

Obwiniony radca prawny nie był obecny na rozprawie w dniu 17.09.2008r. , o czym nie uprzedził wcześniej strony, którą reprezentował, a podczas tej rozprawy powódka [REDAKOWANA] była przesłuchiwana jako strona, a ponadto wówczas otrzymała odpowiedź na pozew (k.14-17). Obwiniony przyznał podczas przesłuchania w toku prowadzonego przez Rzecznika Dyscyplinarnego dochodzenia, że sporządził pismo procesowe , datowane na 14.07.2008r., doręczone sądowi podczas rozprawy w dn. 16.07.2008r., ale nie doręczone reprezentowanej [REDAKOWANA] nieobecnej na tej rozprawie. Obwiniony przyznał , że nie był obecny na rozprawie w dniu 17.09.2008 , ale wyjaśnił, iż stało się tak z powodu jego wyjazdu służbowego [REDAKOWANA]

Dowód: wyjaśnienia obwinionego (k. 41-42)
Protokół rozprawy z dn. 17.09.2008 (k. 14-17) .

Obwiniony radca prawny nie miał kontaktu z reprezentowaną powódką [REDAKOWANA] aż do października 2008r., kiedy to sama skarżąca przyszła do jego kancelarii, aby odebrać kopię uzasadnienia wyroku. Radca prawny [REDAKOWANA] przyznał, iż nie sporządził pisemnej opinii o niecelowości apelacji, gdyż uznał , że wyczerpująco ustnie wyjaśnił istotę rozstrzygnięcia sprawy przez sąd, wyrażając opinię, iż nie widzi możliwości zmiany tego wyroku w drugiej instancji (k. 40-41) . W toku postępowania obwiniony radca prawny prowadził samodzielnie swoje działania, nie kontaktując się z mandantką, nie wyjaśniając jaka jest jej sytuacja prawna, nie wysłuchał jej argumentów ani jej stanowiska w sprawie, ani nie zapoznał się z jej oczekiwaniami co do prowadzonego procesu. Jak wynika ze zgromadzonego materiału, obwiniony na przestrzeni czasu od wyznaczenia go pełnomocnikiem w czerwcu 2008 do czasu odwiedzin skarżącej [REDAKOWANA] października 2008 r. w jego kancelarii - tylko raz podjął próbę skontaktowania się z mandantką, która to próba zakończyła się fiaskiem.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny [REDAKOWANA] w tak ustalonym stanie faktycznym zważył, iż w toku dochodzenia zarzuty wobec radcy prawnego [REDAKOWANA] znalazły całkowite potwierdzenie, co skutkuje uznaniem złożonej skargi za zasadną.

W świetle zgromadzonych dowodów nie budzi wątpliwości fakt niestaranego wykonywania czynności pełnomocnika z urzędu na rzecz skarżącej [REDAKOWANA]. Jeśli sąd przyznał prawo jednej ze stron do pełnomocnika z urzędu, uznając iż strona sama z jakichkolwiek względów sobie nie poradzi z prowadzeniem sprawy, to tym bardziej taka decyzja sądu powinna obligować radcę prawnego do szczególnej staranności w wykonywaniu

pracy. Stąd w decyzji z dnia 17.06.2008r. wyznaczającej obwinionego pełnomocnikiem z urzędu ██████████ nakazał prowadzić sprawę z dołożeniem najwyższej staranności, zgodnie z nakazami zasad etyki, obowiązującymi radców prawnych.

Tymczasem obwiniony radca prawny nie skontaktował się z mandantką przed 16.07.2008 - przed pierwszą rozprawą, w której uczestniczył, ponadto nie przekazał jej wcześniej swojego stanowiska w sprawie, sformułowanego w piśmie z dn. 14.07.2008, złożonego sądowi podczas rozprawy. Poza tym nie uprzedził skarżącej o swojej planowanej nieobecności na najbliższej rozprawie w dn. 17.09.2008r., zatem skarżąca mogła się spodziewać, iż jej pełnomocnik będzie obecny na rozprawie, jak się okazało - dość istotnej rozprawie, bo wówczas sąd doręczył powódce ██████████ odpowiedź na pozew, a następnie była ona przesłuchiwana jako strona.

Nawet po otrzymaniu wyroku sądu I instancji nie przekazał go z odpowiednim wyprzedzeniem skarżącej ██████████ a przekazał go wraz ze swoimi ustnymi uwagami dopiero gdy sama powódka przyszła do jego kancelarii.

Zupełnie bezpodstawnie obwiniony radca prawny uznał, iż wystarczające jest ustne wyjaśnienie swojego stanowiska w sprawie, chociaż powinien wiedzieć, iż przepis art. 28 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego nie pozwala w takim przypadku na inne rozwiązanie, jak tylko sporządzenie pisemnej opinii dla reprezentowanej przez radcę strony.

Sąd wziął również pod uwagę fakt, iż obwiniony radca prawny ██████████ w dniu 8 kwietnia 2009 r. podczas przesłuchania w toku prowadzonego dochodzenia - nie przyznał się do stawianych mu zarzutów, co uzasadnia stwierdzenie, że pomimo upływu czasu i po zapoznaniu się z zarzutami podniesionymi w skardze - nadal pozostaje w błędnym przeświadczeniu o prawidłowo wykonanej pracy na rzecz ██████████

Ponadto Sąd miał na uwadze, iż działania pełnomocnika wywołują skutki bezpośrednio dla strony, jak to skonstatował ██████████ w cytowanym wyroku z dn. 17.12.2008r. Z tego względu tak ważne jest zapewnienie staranności w podejmowanych przez pełnomocnika działaniach, gdyż bezpośrednio oddziałują one na sytuację prawną mandanta, abstrahując nawet, czy w konkretnym przypadku rzeczywiście dołożenie maksymalnej staranności mogło zapewnić procesowe uznanie racji skarżącej.

Niewątpliwe jest w ocenie Sądu, iż wyznaczony radca prawny jako pełnomocnik z urzędu powinien przede wszystkim powiadomić klienta o swoim ustanowieniu pełnomocnikiem z urzędu, skontaktować się z klientem, ustalić sposób wzajemnego informowania się o przebiegu sprawy, wysłuchać uwag i skarg klienta dotyczących prowadzonej sprawy, a w razie przewidywanej nieobecności - zawiadomić klienta o tej nieobecności i pouczyć go o jego uprawnieniach i możliwościach działania, ewentualnie zapewnić zastępstwo na czas swojej nieobecności. Natomiast sposób prowadzenia sprawy przez obwinionego mógł wywołać u skarżącej odczucie lekceważenia jej problemów, które dla niej były istotne. Ponieważ pełnomocnik był wyznaczony z urzędu - to tym bardziej zaprezentowany przez obwinionego sposób działania mógł u pokrzywdzonej wywołać uczucie deprecjonowania jej osoby. Jest to szczególnie karygodne postępowanie, gdyż taki

sposób postępowania może podważać zaufanie do zawodu radcy prawnego, czemu należy zdecydowanie przeciwdziałać.

Wobec stwierdzenia zawinonego popełnienia zarzucanych czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył karę jak w sentencji, obciążając obwinionego kosztami postępowania.

Zgodnie art. 70⁴ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2002 r. Nr 123, poz.1059 ze zmianami) od niniejszego orzeczenia służy odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KRRP w terminie 14 dni od doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem. Odwołanie wraz z odpisami dla stron wnosi się za pośrednictwem Sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie.

Sędzia OSD

Jerzy St. Rawski

Sędzia OSD

Agnieszka Matwiejczuk

Przewodnicząca OSD

Jolanta Styszynska